

akárcsak az hogy a bokszolókat
mindig az óra rugói ütik ki végleg
akárcsak az
hogy az ablak mögött falióra

az óra mögött fal
a fal mögött falak
s falak mögött ábrándod égő sátra

FÜSTGLÓRIA

és megfeledektél
és nem tudod már
mert ki nem feledkezik meg
mert kinek a feje káptalan

átutazóban
idegen kocsmákban
mindennap másik asztaloknál
átutazóban
az ifjúságon
az életeden

és megfeledektél
és nem tudod már

elmállott
széthullt
összeroncsolódott

arca a poharad alján
s ringyók isznak a poharadba

abba a házba nem lehet bemenni
az a szoba üres
az az ablak vakablak

APÁTI MIKLÓS

VÁNDORÚT

(RÉSZLET)

fordulj meg föld
ne mutasd tovább a hátad

fordulj meg hegy
ha a víz megárad

fordulj meg emlék
az egésznet lássad

fordulj meg életem

•
hazám tengere
tengerem hazám
itt állok előtted
igaz
ballongatyában
tehozád méltatlanul
nem kérek semmit

csak engem fogadj el
tárd fölém eged
engedd
hadd hunyorogjak

szemben
a szőlőkarókon
vergődik nyarad
oszd szét

•
hogyan lehetne egyszerűen
megfogalmazni mindörökre
ülök egy kövön

hallom a harangszót
a gyárszirénát
de én vagyok az is

látom a kémények füstjét
az apátság virágait
az is én vagyok

mesélik elföldelik a halottakat
és azok is én vagyok

hogyan lehetne egyszerűen
ülök egy kővön

*

úgy élek vándorlok
arcommal együtt
mint lábommal cipőimmal

el kell választani
a törzset a fejtől
a fontosat a jelentéktelentől
de ez nem kivégzés

a vándor él így

*

és pihenek is
egyszer három napig

és beszélek is
bakterral mezőőrrel kikiáltóval

más feltevések szerint
virággal fűvel csillagokkal

*

ZELEI MIKLÓS

A FIÚ MEGVÁLTOZIK

A ruhát koptam,
költöttem a pénzt,
de nem a lélek
félszégeit.

Pénzem és ruhám.
Pénzem és ruhám.

Kuvasznyűjei
másznak torkomon,
nyüzsgik arcomat
himlőfoltjai.

kalandom te vagy életem
józsánságom meg én vagyok

minden kiagyalt rémület
lepattan rólam

nem haragszom most senkire
és nincs
szeretet komplexusom

*

ütött és vak tájakon
harapós tanyák között
ringatózom vastengelyen
ez a vonat is hazához
múltam mint szántók és mezők

el-eltűnik a hátam mögött
lettem a soha meg nem érkezők
jövendő hitű apostola

kalauzokkal beszélem meg
a menetrendek
erkölcsi tanulságait
tisztára törlöm lehetetlemmel
az elfutó villanyvezetékeket
nem én zenélek a szél zenél csak

kőbánya kispest pestszentimre
pontosan tudom hogy mit szabad
és emlékszem reményeimre

Ruhának, pénznek.
Ruhának, pénznek.

Nálunk hazudni
lét kérdése volt,
hogy erre teljen
nem tellett másra.

Ruhára, pénzre.
Ruhára, pénzre.